

Anonyymi

Anarkofuturistinen manifesti

1919

Ah-ah-ah, ha-ha, ho-ho!

Lentäkää kaduille! Kaikki jotka olette yhä tuoreita ja nuoria, ettekä epäinhimillistettyjä – kaduille! Möhömahainen naurukranaatinheitin seisoo aukiolla riemusta humaltuneena. Nauru ja rakkaus, naiskennellen melankolian ja vihan kanssa, puristettuna yhteen mahtavaan, eläimellisen halun mullistavaan intohimoon. Kauan eläköön vastakohtien psykologia! Myrkytetyt, palavat henget ovat kohottaneet älyllisen vallankumouksen liekehtivän banderollin. Kuolema rutiinin luomuksille, poroporvareille, kihdistä kärsijöille! Murskaa kuorouttavalla melulla kostonhaluisten myrskyjen kuppi! Revi alas kirkot ja niiden liittolaiset, museot! Räjäytä sirpaleiksi sivilisaation hauraat epäjumalat! Hei, te ajattelun sarkofagin rappeutuneet arkkitehdit, te maailmanlaajuisen kirjojen hautausmaan vahdit – astukaa sivuun! Olemme tulleet syrjäyttämään teidät! Vanha täytyy haudata, pölyinen arkisto polttaa luovan nerouden vulkaanisella soihdulla. Ohi maailmanlaajuisen tuhon hilseilevän tuhkan, ohi massiivisten maalausten hiiltyneiden kankaiden, ohi palaneiden, lihaviiden, möhömahaisten klassikkokirjojen me marssimme, me anarkofuturistit! Ylle maattamme peittävän tuhon suuren lakeuden levittäytyy ylpeänä anarkian banderolli! Kirjoituksella ei ole arvoa! Ei markkinoita kirjallisuudelle! Ei vankiloita, ei rajoja subjektiiviselle luovuudelle! Kaikki on sallittua! Kaikki on esteetöntä!

Luonnon Lapset vastaanottavat nautinnollisessa ekstaasissa auringon ritarellisen kultaisen suudelman, sekä Maan irstaan, alastoman ja lihavan mahan. Mustasta maasta syntyvät Luonnon Lapset sytyttävät alastomien, himokkaiden kehojen intohimot. Ne puristavat sen kaiken yhteen kutevaan, tiineeseen maljaan! Tuhannet kädet ja jalat hitsautuvat yhdeksi tukehduttavaksi uupuneeksi kasaksi! Iho liekehtii kuumasta, kyltymättömästä nakertavasta hivelystä. Hampaat uppoavat vihalla lämpimään mehukkaaseen rakastajan lihaan! Laajat, tuijottavat silmät seuraavat tiintä, palavaa himon tanssia! Kaikki on outoa, estotonta, alkukantaista. Mullistukset-liha-elämä-kuolema-kaikki!

Sellaista on rakkautemme runous! Voimakkaita, kuolemattomia ja hirmuisia olemme rakkaudessamme! Pohjoinen tuuli raivoaa Luonnon Lasten päissä. Jotain kauheaa on tapahtunut – jonkinlainen melankolian vampyyri! Kadotus – maailma tekee kuolemaa! Ota se kiinni! Tapa se! Ei, odota! Palavat, läpätunkevat huudot lävistävät ilman. Odota! Melankolia! Haukottelevat

mustat kärsimyksen mätäpaiseet peittävät kalpeat, kauhistuneet taivaan kasvot. Maa vapisee kauhusta Lastensa mahtavien, raivostuneiden iskujen alla! Oi, te kirotut, inhottavat olennot! Ne repivät sen lihavan, murean lihan, ja hautaavat kuihtuneen, nääntyvän melankoliansa kehonsa virtaavaan vereen ja haavoihin. Maailma tekee kuolemaa! Ah! Ah! Ah! itkevät miljoonat myrkyt. Ah! Ah! Ah! raivoaa jättimäinen hälytyksen kanuuna. Tuhoa! Kaaosta! Melankoliaa! Maailma tekee kuolemaa!

Sellaista on melankoliamme runous! Olemme estottomia! Ei meille humanistien vaikertavaa sentimentaalisuutta. Pikemminkin, tulkaamme luomaan voitokas ihmisten älyllinen veljeskunta, taottuna ristiriitojen rautaisella loogiikalla, Rakkaudella ja Vihalla. Paljain hampain suojelkaamme vapaata liittoamme, Afrikasta kahdelle navalle, kaikkia ystävyiden sentimentaalisia tasoja vastaan. Kaikki on meidän! Ulkopuolellamme on vain kuolemaa! Kihottaen kapinan mustan lipun, kutsumme kaikkia eläviä joita ei ole epäinhimillistetty, joita sivilisaation myrkyllinen hengitys ei ole huumannut! Kaikki kaduille! Eteenpäin! Tuhoa! Tapa! Vain kuolema ei salli paluuta! Hävitä vanha! Ukkonen, salama, luonnonvoimat – kaikki ovat meidän! Eteenpäin!

Kauan eläköön kansainvälinen, älyllinen vallankumous!

Avoin tie anarkofuturisteille, anarkohyperboreaaneille ja uusnihilisteille!

Kuolema maailman sivilisaatiolle!

-Ryhmä anarkofuturisteja

Anarkistinen kirjasto
Anti-Copyright
2012 heinäkuu 26

Anonyymi
Anarkofuturistinen manifesti
1919

Kirjoitus ilmestynyt alunperin venäläisessä Kharkov -lehdessä 14.3.1919. Käännös tehty John Zerzanin toimittaman Against Civilization – Readings and Reflections (laajennettu 2. painos) kirjassa olleen englanninkielisen käännöksen (s.263-264) pohjalta.
Haettu 26.7.2012 osoitteesta:<http://takku.net/article.php/20071127212220358>